

erholder Afgang til at gjøre sig bekendt med de Dokumenter eller andre Beviisligheder, som skulle benyttes for at godtgjøre Anklagedes Skyld, og som kunne meddeles eller fremvises. Forsaavidt der er Fare eller Vanstuelighed ved at forelægge slige Beviser for Anklagede, maa deres Tilværelse dog ubrøkkelig fremhæves i Meddelelsen, og Anklageren kan foreskrive de Betingelser, hvorunder Anklagede kan gjøre sig bekendt med dem. Anklageren kan, forinden Meddelelsen om eller Udleveringen af Dokumenter eller andre Beviisligheder, kræve skriftlig Erkjendelse for, at Oplysningerne eller Dokumenterne ere meddeelte.

§ 166.

Anklagede kan, forinden Hovedforhandlingen, frit, uden Nogens Dørværelse samtale og raadslaae med sin Forsvarer. Han er berettiget til at gjøre sig bekendt med alle under Forsundersøgelsen fremkomne Oplysninger, selv om Anklageren ikke i Henhold til § 165 har fundet Anledning til at fremhæve eller meddele dem, dog kan Anklageren foreskrive de Betingelser, hvorunder det kan skee, forsaavidt Oplysningerne ere i hans Haand. Udsler Anklagede Udskrift af hvad der er foregaaet ved Forsundersøgelsen, kan han kræve saadan, men paa egen Bekostning.

§ 167.

Troer Anklagede sig forurettet ved, at Oplysninger tilbageholdes eller meddeles ufuldstændigt, kan han derover klage til Landsoverretten. Denne undersøger, paa den i Forretningsordenen bestemte Maade, uopholdelig Spørgsmaalet og paalægger, dersom dertil er Anledning, den offentlige Anklager det Fornødne, for at Anklagedes Ret kan hævedes.

§ 168.

Den private Klager kan, paa de Betingelser, den offentlige Anklager foreskriver, gjøre sig bekendt med de Oplysninger, der vedrøre hans Andeel i Sagen.

§ 169.

Mindst 5 Dage, forinden Hovedforhandlingen, meddeler Anklagede den offentlige Anklager i Original eller i Gjenpart de Dokumenter, han agter at fremlægge som Beviisligheder under Sagen. Han meddeler ligele-

des Oplysning om andre Beviisligheder, og Anklageren er berettiget til at gjøre sig bekendt med dem paa den Maade, som enhver af dem ifølge sin Natur nærmest anviser.

VI.

Hovedforhandlingen for Rævningsretten.
Rævningsr. Erklæring. Dommen.

§ 170.

Forhandlingen for Rævningsretten er mundtlig og offentlig.

§ 171.

Dommerne kunne, naar de finde, at Sædelighedshensyn kræve det, eller i andre særdeles Tilfælde ved en Kjendelse bestemme, at Forhandlingen skal foregaae for lukkede Døre. I dette som i alle andre Tilfælde, hvor Dommerne afgjøre en Sag, gjælder den Mening, som Fleertallet erklærer sig for.

§ 172.

Dommeren, der fører Forsædet, udøver under hele Forhandlingen det Politi, der kræves, for at opretholde Ro og Orden og give Forhandlingen et ønskeligt Præg af Alvor og Værdighed. Han afbryder Parterne, naar de tillade sig upassende Udladelser, eller gjøre utilstedelige personlige Angreb paa hinanden, eller naar de gaae udenfor Sagen i deres Beviisførelse eller Udvikling. Han bestemmer, om en Forklaring kan afgives eller ikke, om et Beviis kan modtages eller ikke. Han slutter Forhandlingerne, naar han anseer en Sag tilberedt og oplyst fra begge Sider. Han afgjør alle formielle Lovspørgsmaal, som reise sig under en Sags Behandling.

Saa vel Politivirigheden som militaire Befalingsmænd ere pligtige til at bistaae Dommeren (her som overalt, hvor Dommeren nævnes, menes Førstedommeren), naar han kræver deres Hjælp. Foresalder Uorden i et Retssmøde, kan Dommeren lade Uroftisterne fjerne; han kan, naar Orden ikke paa anden Maade lader sig opretholde, byde, at Tilhørerpladsen ryddes. Begaaer Noget grovt Brud paa Ordenen, kan Dommeren lade Vedkommende anholde, for at Undersøgelse mod ham kan anstilles. Han kan endelig i Forening med sine Meddommere,